

Da Nakskov kom i "Heaven"

Af Asbjørn Date, Journalist hos Danmarks Radio - opvokset i Nakskov

Der var så meget musik i Nakskov, da jeg var knægt. Det var, som om alle sang og spillede. Der var skolekor, skoleorkestre, kirkekor, jazzbands, harmonikagrupper, mandolinorkestre og folkemusikgrupper. Store arbejdspladser som skibsværftet havde eget messingblæserorkester. Og så var der selvfølgelig de ufatteligt mange pop- og rockbands. Ingen fest uden mindst et orkester på scenen. Intet værtshus uden levende musik – ofte hver eneste dag.

Da jeg i 1963 begyndte i 1. klasse på Madeskovskolen på Tårsvej, blev jeg hvirvlet ind i musikken. Her var den musikalske opdragelse og oplevelse en stor del af undervisningen. Der blev sunget og spillet ved den mindste anledning. Selv den obligatoriske morgensang kunne lærere som Børge Eibye og ikke mindst Birger Djurhuus løfte op til meget mere end en sur pligt. Især når de, og elever fra skoleorkesteret, spillede med.

Orkesteret Heaven i sin spæde start: fra venstre: Jimmy Pedersen, Asbjørn Date og Johnny Hansen. Forrest: Benni Hansen

Jeg kom tidligt med i skolekoret, og i 1969 blev jeg først mand i bandet Heaven. De tre andre i Heaven, guitaristerne Jimmy og Johnny og trommeslager Benni manglende en bassist. Jeg kunne faktisk ikke spille bas, men det var ikke så afgørende. For jeg havde nemlig en stor fordel frem for andre; Jeg havde en el-bas! Overtaget fra min storebror Alfred. Han havde spillet bas i The Hands, der var med i første bølge af pigtrådsmusikken i Nakskov.

Første optræden med Heaven var til et skolebal i gymnastiksalen på Madeskovskolen. Og så blev der ellers øvet, øvet og øvet. Kærligt fulgt på vej af Birger Djurhuus og af Madeskovskolens ledelse, der stillede et kælderlokale til rådighed. Her øvede vi i årevis. Også efter vi rent faktisk havde forladt folkeskolen.

Der var stil over drengene fra Nakskov: Johnny, Jimmy, Benny og Asbjørn.

For Heaven blev værtshuset Tarmen i Søndergade springet fra øvelokalet til regulær optræden. I flere måneder spillede vi hver torsdag, fredag og lørdag aften i det lange smalle lokale, der tidligere havde været restaurant Lidos bowlingbane. Her lærte vi at spille det, publikum ville ha'. Kort sagt var Tarmens gæster ret ligeglade med, at vi kun var 14-15 år gamle. Gæsterne kom for at hygge sig og danse. Og det blev forventet, at vi spillede de dansktop og pophits, de gerne ville høre. Og det gjorde vi så.

Med rutinen fra Tarmen blev det til flere og flere jobs, nu booket af Eugen Taimer, tidens førende musikkøbmand. Og i 74 fik vi en pladekontrakt med selskabet Sonet. Det var

faktisk en ubeskrivelig oplevelse, at et selskab ville ofre tid og penge på os. Første singleplade, "Davs Med Dig", blev ikke til noget stort. Dømmen var hård: "Det er for lollandsk", lød det fra Dansktoppens bestyrer, Jørn Hjorting. Så ingen plads på Dansktoppen.

Anden singleplade "Er

Stemningen På Toppen" gik væsentligt bedre. Det blev til en fin fjerdeplads på Dansktoppen, der dengang havde over 2.5 millioner lyttere. Og med den placering fulgte endnu flere spillejobs over hele landet. I 1975 ramte vores tredje single "Hils Lillian Kærligt" Dansktoppens førsteplads. Det blev startskuddet til 2 år fuldtids på landevejene med et par hundrede spillejobs om året.

Fra vores første af 3 lp'er endte sangen "Lykkeskoen" også på Dansktoppen. Til gengæld gik et forsøg på at ramme den nye diskolyd med LP'en "Hallo Makker" ikke

specielt godt. Vi fortsatte med at spille, men på nedsat kraft. Der skulle også være tid til en uddannelse.

I midten af 80'erne stoppede det oprindelige Heaven. Benni, Jimmy og jeg fortsatte sammen med forskellige andre musikere. Men nu kun for sjov. Og det er måske det vigtigste både for mig og alle andre, der blev ramt af musikbølgen i Nakskov. For dem, der underviste og formidlede musikken, var det nemlig afgørende, at det skulle være sjov. Selvfølgelig med plads og udfordringer til de særligt dygtige spillemænd. Men glæden ved musik var, og er stadig, det vigtigste.

Ikke mindst for min gamle musikmakker Jimmy Pedersen, der desværre døde alt for ung i 2005, kun 49 år gammel. Efter årene som professionel musiker i Heaven tog Jimmy en universitetsuddannelse i musik. Han blev lærer på Nakskov Gymnasium og på de lokale musikskoler. Og her videreførte og forfinede Jimmy det arbejde, som Viktor Cornelins, Børge Eibye, Birger Djurhuus og andre gode kræfter begyndte.

Der er heldigvis stadig masser af musik i Nakskov. Bliv ved med det!